

Boven
Vanaf het Teufelsinsel kijken we uit over de omgeving.

Onder
Onder
De grotten in het bos luisteren naar tot de verbeelding sprekende namen als 'rovershol' en 'dodenkamer'.

Luxemburg DICHT BIJ HUIS VERRASSEND ANDERS

Tekst en foto's: Macieke Monden

Tanken, plassen en weer doorrijden: onze ervaringen met Luxemburg waren beperkt tot die van de standaardreiziger richting het zonnige zuiden. Tót afgelopen zomer. Want tijdens een lang weekend in het hertogdom ontdekten we met schaaurood op de kaken dat het land veel meer te bieden heeft dan de E25 naar Frankrijk.

De weg meanderd door de groene Luxemburgse bossen als we na een scherpe bocht op een heuveltop verderop leisteen daken, strakke muren en stoere kantelen ontdekken. Kasteel Vianden torent op vierhonderd meter hoogte boven het gelijknamige plaatsje uit.

Beneden in het dorpsstraat liggen gezellige terrassies, maar daar hebben de kinderen geen oog voor. Ook het kasteel boeit ze even niet. Hun blik volgt de kabelbaan, die van onder in het dorp in een steile lijn naar boven gaat. Want daar boven in het bos, zo hebben we in de folder gelezen, is onze eerste bestemming van dit weekend: het klimpark Indian Forest.

NET ALS OP WINTERSPORT

Rosa (9) en Stijn (6) zijn al jaren fervente klimmers. Gelukkig voor hen komen er in Europa steeds meer klimparken bij. Handige ondernemmers spannen tussen de bomen touwen met obstakels waar avonturiers hoog boven de grond halsbrekende toeren uit kunnen

halen. De gordels met zekeringen maken dat het zelfs voor kinderen veilig kluiteren is. We hebben de afgelopen jaren al heel wat klimparken gezien, maar geen daarvan had zo'n spannende toegang als Indian Forest. Om bij het avonturenbos te komen, kunnen we namelijk met de auto naar boven rijden, maar ook de stoeljeslift pakken. Veel leuker bovendien. Het dalstation van de kabelbaan is beneden in Vianden. Een tikkeijte opgewonden stappen we in. Als de beugel van het stoeltje omlaag gaat, begint Rosa zenuwachtig te giechelen. Het gat tussen ons en de grond wordt steeds groter terwijl we de fietsers onder ons steeds kleiner zien worden.

De kinderen lijken vergeten dat ze op wintersport minstens tien keer per dag in een stoeljeslift zitten. Enthousiast gillen ze naar elkaar en wijzen op het dorpje beneden. De tweehonderd meter hoogteverschil zijn natuurlijk zo overbrugt, maar dat drukt de pret niet. Breed lachend kijken we naar de camera die alle bezoekers automatisch op de foto zet. Smiel!

Dat Luxemburg
dit allemaal in
huis had, hadden
we niet gedacht.

LUXEMBURG

Linksboven
Na een korte
instructie mogen
we zelf de
parkeersen in
het Indian Forest
bedwingen.

Links onder
Gids Mirjam
Petty weet

precies wat onze
kinderen leuk
vinden, ze kun-
nen niet wachten
om de wandeling
te maken.

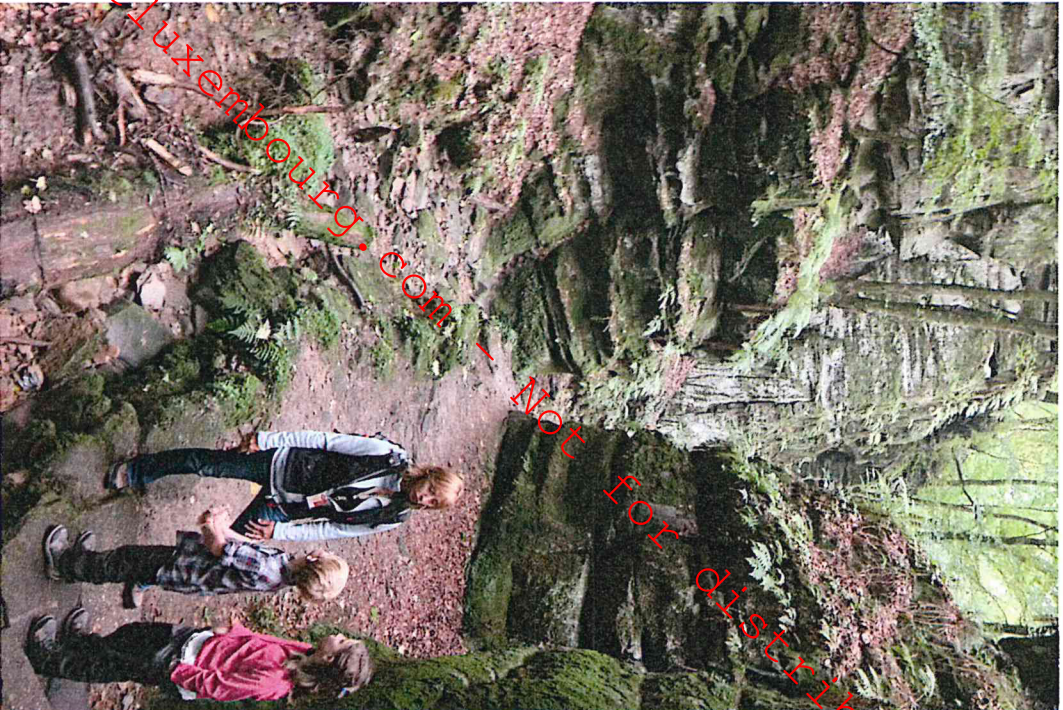
Rechtsboven
Best hoog, geluk-
kig zijn we goed
gezekeerd.

KLIMMEN, SLINGEREN EN ECHTE RIDDERS

Vanaf het bergstation is het tien minuten lopen naar het Indian Forest. Al snel zien we tussen de bomen de eerste tokkelbanen hangen. Wat hangen ze hoog! En wat zijn de banen lang! Broer en zus rennen vooruit.

Na een korte instructie mogen we als eerste de bomen in. Er zijn zes verschillende parcours, die in hoogte en moeilijkheidsgraad oplopen. Met zestig hindermissen hoeven we ons niet snel te vervelen en dat doen we dan ook niet. Door tonnetjes tijgeren, met een skateboard naar de overkant, slingerend aan een touw een net in krallen, hier zijn originele avonturiers aan het bouwen geweest. Als we klaar zijn met klimmen, vervolgen we de boswandeling richting Vanden. Lunchen in het dorp geeft ons de mogelijkheid om voor het bezoek aan het kasteel nog een keer de stoeljeslift omhoog te pakken.

Voor het geld hoeven we het niet te laten, want we hebben een kaart op zak waarmee we drie hele dagen onbeperkt en gratis toegang hebben tot tal van attracties in Luxemburg. Dit succesnummer draaien we dus gerust nog een keerje af. Opnieuw gaan we met de kabelbaan omhoog en opnieuw lachen we naar de camera. Naar het kasteel is het vervolgens een kleine kwartiertje wandelen. Het uitzicht over het groene dal is prachtig. Onze kaart blijkt ook toegang tot het kasteel te verschaffen. De indrukwekkende burcht van de graven van Vanden is opgetrokken in een mengelmoes van bouwstijlen. In de loop der eeuwen werd het kasteel verschillende keren

Zomaar een beetje wandelen, daar doen onze kinderen niet aan. Ze willen avontuur!

vernieeld en weer opgebouwd, binn
nen in de zalen wordt de geschie
denis met foto's, maquettes en
tekeningen uit de doeken gedaan.
Ook zijn er kamers met historische
meubelen en voorwerpen. Met
open mond staart Stijn naar de
hellebaarden en harnassen. "Zooc
van echte ridders," zegt hij vol ont
zag. "Maar wel nagemakt," keurt
zijn drie jaar oudere zus een iets t
glimmend harnas.

Omdat Luxemburg van noord naar
zuid slechts tachtig kilometer telt,
liggen alle bezienswaardigheden
al snel in de buurt. Als we met een
slappend kind in de auto wat rond
riden, tellen we zo al drie kastelen
die het bekijken waard zijn. Niet
vreemd, want Luxemburg telt in
totaal maar liefst zestig kastelen.

SPECTACULAIR WANDELEN

De nachten brengen we dit week
end door in een bed and breakfast
op een boerderij bij Echternach. In
dat historische plaatsje ontmoeten
we de volgende ochtend onze

Nederlandse gids Mirjam Petry. Ze
woont al ruim dertig jaar in Luxem
burg en vertelt over de jaarlijkse
springproccessie waar het dorp be
roemd om is geworden. Terwijl het
stadje zelf maar zo'n vijftienduizend
inwoners telt, komen ieder voorjaar
tienduizend gelovigen naar Ech
ternach. Samen springen ze van
hills naar rechts door het centrum
om na anderhalf uur bij de crypte
van de heilige Sint Willibrord te
eindigen. 'bidden met je lichaam',
noemen ze dat hier ook wel.
De kindvriendelijke rondleiding
door het oude dorpje is interes
sant, maar kan niet tippen aan de
wandeling die we daarna met onze
gids maken.

Zomaar een beetje wan
delen, daar doen onze
kinderen niet aan. Ze
willen een bestemming
hebben. Liefst een coole
bestemming natuurlijk.
Mirjam Petry weet er wel
een. De meest gemaakte
wandeling in de omge
ving is die in de Wolfs
schlucht, een spannende
kloof tussen Echternach
en Berdorf.

Petry neemt ons iets
dieper het Müllertal in,
waar minder wandelaars zijn en de
natuur zeker zo spectaculair. "We
komen door het rovershol, gaan
naar het Duivelsend en kunnen
ook nog in de dodekamer kijken,"
zegt ze. De ogen van de kinde
ren pulsen uit. "En door de zeven
kloven kunnen ouders alleen als
ze zwaarts lopen en hun rugzak
raken, anders blijven ze vast
zitten," vervolgt ze. Rosa en Stijn
knikken heftig. Deze wandeling
belooft wat!

ROVERSHOL

De route die we lopen heet Ber
dorf 2 en maakt onderdeel uit van
het lange Müllertal Trail. De in to
taal 110 kilometer aan wandelrou
tes door het gebied kan in stukjes
worden gelopen en omdat de bus
de routes volgt, hoeven wande
laars niet verder te lopen dan hun
voeten ze dragen kunnen.

Wij pakken voor het gemak de
auto en maken een rondwandeling.
Direct naast de brandweerkazerne
in Marbusch stappen we van
de weg het groene woud in. De
wandelaroute is goed aangegeven.
De kinderen kijken hun ogen uit.
Holen, grotten, spelen, kloven en

ravijnen: dit bos heeft het allemaal.
Eerder dachten we nog dat Luxem
burg wel wat van het zuidelijkste
puntje van Limburg wegheeft, maar
dat nemen we terug. Hoe verder
we wandelen, hoe grilliger de
rotsformaties worden. Het groene
mos op de stenen oogt als zachte
bekleding van de hoge wanden.
Sleeds als we een stukje hebben
gewandeld, wacht een nieuwe
verrassing. Via een lange ijzeren
ladder dalen we af in een rovers
hol. Het vocht op de spijlen en de
totale stilte maken het klimmen ex
tra spannend. De naam roversho
len verzinneen we niet zelf, die staat
net als de namen van de andere
spannende formaties in het Duits
(Räuberhöhle) op de rotsen geschild
erd. In de dodekamer (Totenk
ammer) kunnen de meegebrachte
zaklampjes aan. "Boehahaha!"
spoken we door de ruimte.
Het wandelpad is goed toeganke
lijk, de zoon piept voorzichtig door
het donkere bos. Gids Petry stapt
vrolijk verder, de kinderen horen
we niet één keer vragen hoe ver
het nog is. "We zijn op ontdek
kingsreis," herhaalt Stijn bij elk ste
nen trappetje dat we opklimmen.

LUXEMBURG

Linksboven
Sommitige doorgangen zijn zó smal dat we er nauwelijks doorheen passen.

Rechtsboven
Chateau Vianden torent boven het pittoreske plaatsje uit.

Links onder
Dit is niet zomaar wandelen, dit is avontuur!

ZEVEN KLOVEN

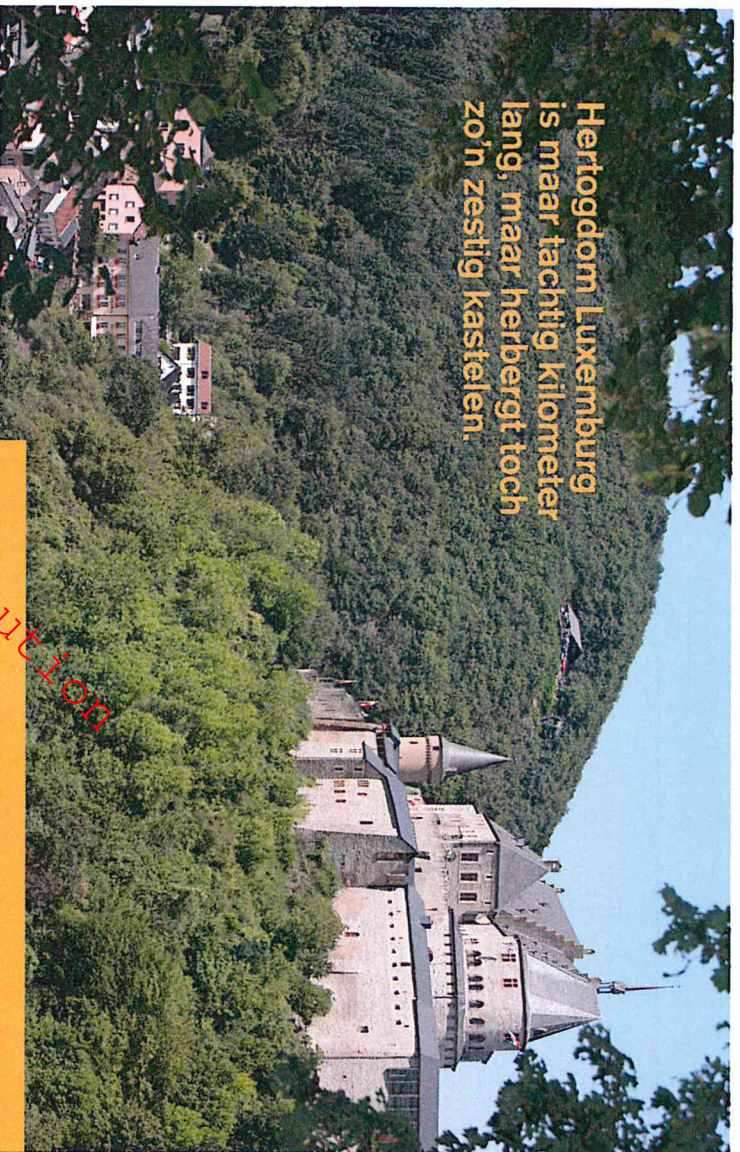
Op een hoog plateau met panoramisch uitzicht, het Teufelsinsel (duivels-eiland) blijken we toch niet alleen in het bos. Een aantal klimmers gebruikt de rotspunt net als wij om te picknicken. Logisch, het uitzicht op de ongerepte natuur verderop is van een onwaarschijnlijke schoonheid.

De Luxemburgers noemen dit gebied graag Klein Zwitserland. Het is dan ook prima geschikt voor rotsklimmen.

Om de natuur te sparen is Wanterbach, een gemarkeerde rotsparitij in het bos, aangewezen voor de bergsport. We spreken een paar Amsterdammers die hier graag komen om niet te vervan huis te oefenen voor de grote reuzen in de Alpenlanden. Met ons klimavontuur in Vianden nog vers in het achterhoofd blijven we even staan kijken hoe een vader en moeder met hun zoonjes de tientallen meters hoge wand beklimmen. Best heel indrukwekkend.

Vlak voordat we het einde van onze wandeling bereiken, wacht nog een ander hoogtepunt: de Siewenschluff. De rotsen zijn hier door een bizarre speling van de natuur in zeven kloven gespleten, wat een steisel van smalle doorgangen oplevert. Hier is het door onze gids beloofde stukje dat op het smalste punt maar dertig centimeter breed is. Hilariteit bij de kinderen: zouden papa en mama niet te dik zijn? Gelukkig, een zomer lang fietsen bewijst nu zijn nut: tas af, adem in en dan lukt het net om door de kloof te komen. Enthousiast rennen de kinderen rondjes door de genummerde kloven: het is hier goed verstoptje spelen!

**Hertogdom Luxemburg
is maar tachtig kilometer
lang, maar herbergt toch
zo'n zestig kastelen.**

INFO LUXEMBURG

ALGEMEEN

Luxemburg is het kleinste land van de Benelux, maar telt desondanks drie talen: Frans, Duits en Luxemburgs. Wandel- en fietsroutes (racefiets én mountainbike) zijn talrijk en goed bewegwijzerd.

Voor klimmers zijn er zo'n zes klimparken in de buitenlucht. Voor het echte werk bezoek je met vergunning de rotspartijen van de Wanterbach in Berdorf. Kijk voor meer algemene informatie over Luxemburg op visitluxemburg.com.

ERNAARTOE

Luxemburg ligt op zo'n vierhonderd kilometer rijden van Utrecht.

Praktisch alle dorpen en steden zijn per trein of bus bereikbaar. Onbeperkt gebruik van het openbaar vervoer kost

€4,- per persoon per dag. Fietsen mogen, indien er plaats is, gratis mee.

LUXEMBOURG CARD

De Luxembourg Card heeft toegang tot meer dan zestig musea en bezienswaardigheden en gratis gebruik van trein en bus. Ook zit er gratis fietsuur bij. Bij de kaart hoort een boekje met informatie over alle locaties. Voor gezinnen tot vijf personen kost de kaart € 28,- voor een dag, € 48,- voor twee dagen en € 68,- voor drie dagen.

Terug in Marbusch blijkt de route nog één verrassing in petto te hebben: we komen uit bij een mooie houten speeltuin. Alsof ze niet zojuist uren hebben gewandeld schieten Rosa en Stijn op de toestellen af. Met een kopje koffie in de hand kijken we terug op een weekendje Luxemburg. We besluiten meteen: we moeten snel nog een keer terug. Dit kleine landje met zijn drietalige bevolking heeft nog veel voor ons in petto. Van Luxemburg Stad met zijn winkels en musea, hebben we nog niets gezien. De heuvels lenen zich geweldig voor de racefietsen die thuis staan, het geastalende pad op het oude spoorwegtraject klimt heel geschikt om te gaan fietsen met het hele gezin. De mountainbikes op het dak van de auto hebben we maar een klein uurtje gebruikt, terwijl wij tijdens de wandeling onophoudelijk uitdagende singletails door de bossen en boekjes tegenkwamen. En één ding weten we alvast zeker: de kinderen krijgen we hier zonder problemen weer aan het wandelen.